

τὸ παλαιὸν κτίριον καὶ ἐν γένει ν' ἀναπαραγάγῃ ἐπὶ τῶν βαυαρικῶν ὁρέων ἀπομίμησιν τῶν Βερσαλλίων. Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. ὀλίγα ἔτη ἤρκεσαν πρὸς παραγωγὴν τῶν πρὸ ἡμῶν ἱσταμένων μεγαλοπρεπῶν τῆς τέχνης ἔργων, πολλὰ δὲ ἔτη καὶ ἑκατομμύρια θα ἀπληροῦντο ἀκόμη πρὸς τοιαύτην αὐτῶν ἀποτελεῖσιν καὶ διαρρύθμισιν, οἷαν ἐσκόπει καὶ ἐπεδίωκεν ὁ βασιλικὸς αὐτῶν κύριος.

Ἐν ᾧ αἱ πλείσται τῶν ἡγεμονικῶν ἐπαύλεων, ρυθμοῦ Rococo, εὐρίσκονται συνήθως ἐκτισμέναι ἐπὶ ἀγόνων καὶ ἐρήμων τοπίων, προξενούσι δὲ τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἀκριβῶς διότι ἀμμώδη καὶ ἀκαρπα πεδία μετεμόρφωσαν εἰς εὐθαλεῖς κήπους, τὸ ἐναντίον συμβαίνει ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ βαυαρικοῦ λιμναίου νησιδρίου. Παράδοξος φαίνεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ παρουσία τοσοῦτον μεγαλοπρεποῦς μεγάρου ἐν μέσῳ δασῶν ἀγρίων καὶ πυκνῶν καὶ εἰς τὰς ὑπωρείας χιονοσκεπῶν ὁρέων. Ἀπο τῆς τεχνητῆς καί, οὕτως εἰπεῖν, προσπεποιημένης λάμπσεως ἀποσπᾶται τὸ βλέμμα καὶ φέρεται ἀκουσίως πρὸς τὴν περίξ ὠραίαν τῆς φύσεως ἀπλότητα.

Ἐν τοῦτοις πλησιάζομεν ἤδη ἐξ ἀνατολῶν πρὸς τὸ μέγαρον καὶ διελθόντες τὴν αὐλὴν τῆς εἰσέτι ἀτελοῦς ἀνατολικῆς πτέρυγος ἀναβῶμεν τὰς βαθμίδας τῆς μεγάλης κλίμακος. Ἐνταῦθεν φθάνομεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν „αἰθούσαν τῶν σωματοφυλάκων“, ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὁποίας κρέμονται πολυάριθμοι προτομαὶ γάλλων στραταρχῶν. Ἐγγὺς τῆς αἰθούσης ταύτης εὐρίσκονται δύο προθάλαμοι, κεκοσμημένοι μετ' ὀλονὲν αὐξούσης πολυτελείας. Ὁ δεύτερος αὐτῶν φέρει τὸ ὄνομα „βοὸς ὀφθαλμοῦς“ (Oeil de Boeuf), διότι ἔχει παράθυρον ἑλλειψοειδές. Ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐξωγραφημέναι εἰκόνες, παριστῶσαι πράξεις καὶ κατορθώματα Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. Ἀπὸ θαλάμου εἰς θάλαμον ἡ διακόσμησις γίνεται πλουσιωτέρα καὶ μεγαλοπρεπεστέρα, οὕτως ὥστε, ὡς ὑπελογίσθη, κατὰ μέσον ὅρον ὁ ἐν μιᾷ ἐκάστη αἰθούσῃ ἐπισεσωρευμένος πλοῦτος συμποσοῦται εἰς 2½ ἑκατομμύρια φράγκων, ἐν δὲ τῇ „μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς“ ἀνέρχεται εἰς δυσἀριθμήτον ποσόν. Ἐνταῦθα νομίζει τις, ὅτι τὸ πλῆθος καὶ ὁ ὄγκος τοῦ χρυσοῦ θὰ καταπνίξῃ τὸν εἰσερχόμενον. Τὸ ἐρυθρὸν βελούδον τῶν παραπετασμάτων καὶ τῶν ἄλλων

ἐπιπλὼν κατακαλύπτει παχὺ στρώμα χρυσῶν κεντημάτων, ἐνιαχοῦ δὲ νομίζει τις, ὅτι ὁ χρυσὸς φύεται ἀπὸ τῶν τοίχων καὶ ἀναθρόσκει ἐκ τοῦ ἐδάφους, ὥςτις θέλων νὰ καταπλημμυρίσῃ τὰ πάντα, νὰ ὑπερεκχειλίσῃ ἐκ τῶν παραθύρων καὶ περιβάλλῃ ἅπαν τὸ κτίριον διὰ τῆς χρυσῆς αὐτοῦ λάμπσεως. Τρία ὁλόκληρα ἔτη διήρκεσαν αἱ ἐν τῷ θαλάμῳ τούτῳ ἐργασίαι, πολλὰ δ' ἑκατομμύρια ἀπερροφήθησαν ὑπὸ τῶν τοίχων του, δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδαμοῦ τῆς γῆς χῶρος, ὅπου νὰ παρουσιάζεται ἡ πολυτέλεια τοσοῦτον πεπυκνωμένη καί, οὕτως εἰπεῖν, ἀφηνιώσα.

Ἐγγὺς τῆς αἰθούσης ταύτης κεῖται ἡ περιώνυμος „κρυσταλλίνη αἰθούσα“, ἡ αἰθούσα τῶν κατόπτρων (ἐν σελ. 281). Αὕτη καὶ οἱ παραπλεύρως κείμενοι θάλαμοι τοῦ πολέμου (Salle de la Guerre) καὶ τῆς εἰρήνης (Salle de la Paix) καταλαμβάνει ἅπασαν τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ μεγάρου. Ἀπέναντι τῶν εἰκοσὶν ὑψηλῶν καὶ ἀψιδωτῶν παραθύρων κεῖνται ἱσομεγέθη καὶ ἰσάριθμα κάτοπτρα, ἐκ κατόπτρων ἐπίσης, ἐνὸς δακτύλου πάχους, ἀποτελοῦνται καὶ αἱ θύραι. Ἐμπροσθεν τῶν παραθύρων εὐρίσκονται τεθειμένα μεγάλα ὀρειχάλκινα δοχεῖα μετὰ ἐπαργύρων κοσμημάτων, εἰς τὰ διάτοιχα δὲ ἴστανται αἱ προτομαὶ διαφόρων ρωμαίων αυτοκρατόρων θαυμασίας ἰταλικῆς τέχνης. Ἀνωθεν τῶν εἰσόδων πρὸς τὰς παραπλεύρως κειμένας αἰθούσας αἰωροῦνται ἔρωτες καὶ ἄλλα ἀγγελόμορφα πνεύματα, μετ' ἀπαραμίλλου τέχνης γεγλυμμένα καὶ φέροντα ποικιλοχρόους στολὰς, μεταξὺ δὲ τῶν κατόπτρων καὶ τῆς ὀροφῆς ἐκτείνεται δι' ὅλης τῆς εὐρείας αἰθούσης σμῆνος ἀκτινοβολούντων ἐπιχρῶσων ἀναγλύφων εἰς φυσικὸν μέγεθος.

Ἐκθαμβος ὁ θεατῆς καὶ ὥςτις μὴ γνωρίζων ποῦ εὐρίσκειται ἐγκαταλείπει τὴν ἀπαράμιλλον ταύτην αἰθούσαν. Εἰς τοὺς λοιποὺς θαλάμους, τὸν κοιτῶνα καὶ τὸ σπουδαστήριον τοῦ βασιλέως, εὐρίσκονται ἐπίσης πολυτελεῖ καὶ βαρύτιμα ἐπιπλά, θαυμάσια ἔργα τῆς τέχνης καὶ προϊόντα τῆς βιομηχανίας, ἀπορροφήσαντα ἀναριθμητὰ ποσὰ ἀργυρίου. Διὰ τινος κυανοῦ θαλάμου φθάνομεν κατόπιν εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ βασιλέως, ἔχον ἐπιπλά ἐξ ἐρυθρᾶς καὶ χρυσοποικιλίτου μετάξης, παρ' αὐτὸ δὲ κεῖται ὁ „μικρὸς ἐξώστης“, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ κάμνῃ ὁ οἰκοδεσπότης τοὺς περιπάτους του.

(ἔπεται συνέχεια.)

1. ΚΟΡΗ ΕΚ ΒΕΝΕΤΙΑΣ (ἐν σελ. 273). Ἀφ' οὗ χρόνου ἡ τέχνη, καὶ πρὸ πάντων ἡ ζωγραφικὴ, ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μεγάλην ἐπίδοσιν ἐν Γερμανίᾳ, οἱ μεγαλείτεροι δὲ τῶν ἐν ταῖς καλαῖς τέχναις ἀντιπροσώπων τῆς χώρας ταύτης ἐξέμνησαν καὶ περιέγραψαν διὰ τῆς γραφίδος ἡ τοῦ χρωστήρος τὰς καλλονὰς καὶ τὰς ἰδιορρυθμίας τῆς ὠραίας Ἰταλίας, παρατηρεῖται ὅτι σκοπὸς καὶ τέρμα τῶν εὐχῶν καὶ τῶν πόθων ἐνὸς ἐκάστου ζωγράφου ἐκ Γερμανίας εἶνε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν χώραν ἐκείνην, ἐν ᾗ, τρόπον τινά, λαμβάνει τὸ βάπτισμα τῆς ἀληθοῦς τέχνης. Ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων οἱ διάφοροι καλλιτέχναι ἀποκομίζουσι διαφόρους ἐντυπώσεις, γνωρίζουσι ποικίλους, ξένους εἰς τὴν ψυχρὰν πατρίδα των, τύπους, οὓς ἐνδύουσι καλλιτεχνικὸν πῶς πέπλον καὶ παρουσιάζουσιν εἰς τὸ περίεργον δημόσιον.

Ὁ ἡμέτερος ζωγράφος Βλάας παρέχει εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ὠραίας ἐλαιογραφίας του τὸν τύπον πτωχῆς κόρης ἐκ τῆς ἐνδόξου Βενετίας, εἰς τὸ ἀσθενικὸν καὶ ρεμβῶδες πρόσωπον τῆς ὁποίας διαβλέπομεν οἶονε τὸν νῦν μαρασμὸν καὶ τὴν νοχέλειαν τῆς ἄλλοτε πανισχύρου κατὰ θάλασσαν πατρίδος τῆς.

2. Ο ΒΡΟΥΤΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩΝ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ (ἐν σελ. 277). Ἡ εἰκὼν αὕτη χάριν τῆς ὁποίας ὁ ἡμέτερος κ. Σπ. Παγανέλης μετὰ σπανίας γλαφυρότητος ἔγραψε „Βρούτον τὸν Παιδοκτόνον“, ἐξετιμήθη καὶ ἐπηνέβη λίαν ἐνταῦθα, ὁ δὲ γράφας αὐτὴν δόκιμος ζωγράφος Gey εἶνε πασίγνωστος εἰς τὸν ἐνταῦθα καλλιτεχνικὸν κόσμον διὰ πολλῶν ἄλλων καὶ σπουδαίων ἔργων. Τοὺς θέλοντας ν' ἀναγνώσῃ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐξεικονιζομέ-

νης φρικτῆς σκηνῆς παραπέμπομεν εἰς τὰς πρώτας σελίδας τοῦ μετὰ χεῖρας τεύχους.

3. Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΤΩΝ (ἐν σελ. 281). Αἱ ἐπαύλεις Λουδοβίκου τοῦ Β'. βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

4. ΘΗΡΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ (ἐν σελ. 284). Τὸ ὠραῖον τοῦτο ἐξ ὀρειχάλκου συμβολικὸν σύμπλεγμα κεῖται

εἰς μίαν ἄκραν τοῦ περὶ τὸ Ἰνσελσλὸς ἐκτεταμένου ἄλσους. Ἐν αὐτῇ ὁ ἀτυχὴς ἡγεμὼν συνείδηζε συχνάκις περὶ μέσας νύκτας νὰ περιπλανᾶται μόνος, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἐφιππος διέτρεχε ἐν μέσῳ βαθείας νυκτὸς τὰς στενὰς παρόδους τοῦ δάσους, νομίζων ἑαυτὸν ὡς τινα μυθολογικὸν ἥρωα, καταδιωκόμενον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης.

Αἱ ἀδιάκοποι περὶ τῆς στρατιωτικῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀεροστάτων δοκιμαὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἐν προσεχέσταιν μέλλοντι σπουδαίαν θὰ λάβῃ ἀλλοίωσιν ἡ σύγχρονος στρατιωτικὴ τέχνη, μεθ' ὅλην τὴν συντηρητικὴν ἀπὸ τοιούτων πειραμάτων ἀποχρῆν τοῦ στρατιωτικωτέρου τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Μετὰ τοὺς Γάλλους ἔρχονται σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ καὶ εἰσηγούνται τὴν χρῆσιν τοῦ ἀεροστάτου πρὸς συνθηματικούς σκοπούς. Οὕτως πρὸ ἡμερῶν ὁ Eric Bruce, διακεκριμένος ἐν Λονδίῳ μηχανικός, ἀνεβίβασεν εἰς τὸν ἀέρα τοιαύτην ὑπερμεγέθη σφαῖραν, ἐκ λεπτῆς βαττίστας κατεσκευασμένην καὶ περιέχουσαν 4 χιλ. κυβ. μ. φωταερίου. Τὸ ἀερόστατον ἔχει ἐξ λαμπτήρας, ὅπως ἀσκέτους πρὸς τὸ φωταερίον τοῦτο, συνδεδεμένους δὲ διὰ χονδροῦ σύρματος πρὸς ἡλεκτρικὴν οὐστοιχίαν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὐρισκομένην. Ὁ μεταλλινὸς οὗτος κάλως χρησιμεύει συγχρόνως καὶ ὡς ἀγωγὸς τοῦ ἀεροπόρου σκάφους, ὅπερ ἅμα φθάσῃ εἰς ὕψος 500 ποδῶν διαχέει τὸ φῶς τῶν ἐξ λαμπτήρων του εἰς ἀπόστασιν δεκαῆξ ἀγγλικῶν λευγῶν, δι' ἀόπλων ὀφθαλμῶν ὁρώμενον. Ἄλλος τις μηχανικός προσέθηκεν εἰς ταῦτα καὶ ἀπόρρητόν τινα τρόπον, δι' οὗ δύναται ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα νὰ ἀντιληφθῇ εὐκρινῶς ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως ταύτης παντοῦα συνθηματικὰ σημεῖα καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν διεύθυνσιν ἢ τὸν τρόπον τῆς διαμονῆς ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ πρῶτον τηλεγραφεῖον τοῦ Βερολίνου συνδέεται κατ' εὐθείαν πρὸς 25 σταθμούς τοῦ ἑξωτερικοῦ, πρὸς 584 τηλεγραφεῖα ἐντὸς τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς ἄλλα 96 δευτερεύοντα τηλεγραφεῖα τοῦ Βερολίνου. Ἐκ τῶν πρώτων ἀναφέρομεν τὴν Βιέννην, τὸ Ἀμστελδάμ, τὴν Κοπεγχάγη, τὰς Βρυξελλὰς, τὴν Πέστην, τὸ Λονδίον, τοὺς Παρισίους, τὴν Χριστιανίαν, τὴν Ρίγαν, τὴν Πετροῦπολιν, τὸ Μιλάνον, τὴν Ρώμην· ἡ βραχυτέρα γραμμὴ εἶνε ἡ μεταξὺ Βερολίνου καὶ Βιέννης, ἥτοι 624 χιλιόμετρα, ἡ δὲ μικρίστη ἡ μεταξὺ Ρώμης καὶ Βερολίνου, ἥτοι 1947 χιλιόμε. Ἐκτὸς τούτου τὸ Βερολίνον ἀποτελεῖ σπουδαῖον κρῖνον τῆς μεγάλης ἰνδικῆς γραμμῆς, τῆς ἀπὸ Λονδίνου προερχομένης καὶ διὰ Βερολίνου, Βαρσοβίας, Ὁδησσοῦ, Κερτσίου, Τιφλίδος, Ταυρίδος, Τεχεράνης διηκούσης μέχρι τῆς Σιγκαπώρης.

Τίς παρήγαγε πρῶτος τὸν καμπανίτην; Κατὰ τὴν δεκάτην ἔκτην ἑκατονταετηρίδα ἐξ ἑκτονταετηρίδος, ὀνόματι Περινιῶν, εἰς τὴν ἦσαν ἀνατεθειμένη ἡ ἐποπτεία τῶν ἀμπέλων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τι ἐν Καμπανίᾳ μοναστήριον. Ὁ μοναχὸς οὗτος κατὰ τὴν μακρὰν διάρκειαν τοῦ ἀξιώματός του ἐπεχείρησε διάφορα οἰνοποιητικὰ πειράματα καὶ ἐφευρε τὸν λεγόμενον „μαργαροειδῆ καμπανίτην“. Οἱ πατέρες τῆς μονῆς διετήρησαν ἐπὶ πολλὸν χρόνον μυστικὸν τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τοῦ καμπανίτου καὶ μόνοι τῶν ἐναετῶν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ θεοῦ νέκταρος. Ἐπὶ τέλους Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. ἔτυχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν νὰ λάβῃ ὡς δῶρον πολλὰς φιάλας ἐκ τοῦ οἴνου τούτου καὶ πρὶν ἢ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς, ἔμαθε καὶ ὁ κόσμος τὴν ὑπαρξὴν τοιούτου ἐξαίρετου ποτοῦ. Ἡ παραγωγὴ τοῦ καμπανίτου προώδευσε βραδέως, διότι πρὸ ἑκατὸν μόλις ἐτῶν ἐν τῶν περιφημωτέρων οἰνοποιεῖων καμπανίτου παρήγε κατ' ἔτος μόλις 6000 φιάλας, οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον μόνον εἰς ἐξ αὐτῶν, διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ τοιοῦτοι, — παράγουσιν ἤδη ἐτησίως ὑπὲρ τὰ 2,000,000 φιάλας.

Ἰπελόγησαν — καὶ καθ' ἡμέραν ὑπολογίζουσιν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τελειοῦν — ὅτι ἕκαστος κάτοικος τοῦ Λονδίνου τρώγει ἐτησίως 32 φορές περισσότερους ἰχθῦς παρὰ εἰς κάτοικος τοῦ Βερολίνου, ἂν καὶ αἱ πλουσιώταται εἰς ἰχθῦς θάλασσαι τῆς Βορείου καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας κεῖνται σχεδὸν πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Βερολίνου. Ἐπίσης καὶ οἱ Παριῖσι, ἔχοντες πληθυσμὸν ἄνω τῶν 2½ ἑκατομμυρ. καταναλίσκουσιν ἐτησίως περισσότερους

ἰχθῦς παρ' ἀπασα ἡ Γερμανικὴ Ἀυτοκρατορία, ἡ ἐγκλείουσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς πλεόν τῶν 47 ἑκατομμυρίων ψυχῶν!

Ἐν τῷ Rappiner Hall τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξετέθη πρὸ τινας ὥρολογιον, ὅπερ δικαίως ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων θαῦμα τῆς συγχρόνου μηχανικῆς. Τὸ ἔργον εἶνε ἀληθῶς γιγαντιαῖον διαστάσεων, βάρους, μηχανισμοῦ καὶ πολυπλόκων λειτουργιῶν. Κατεσκευάσθη δὲ ὑπὸ τινος Μαρτίνου καὶ κατέχει χῶρον 5,50 κυβ. μέτρ., ζυγίζει 700 χιλιόγραμμα καὶ περιλαμβάνει 253 τροχοὺς. Εἶνε ἐκκενρὸς καὶ πέντε βάρη συνιστῶσι τὴν κινητικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Οἱ πολυαριθμοὶ δεῖκται σημαίνουσι τὰς ὥρας, τὰ λεπτὰ καὶ τὰ δευτερόλεπτα, τὰς ἡμέρας, τὰς ἐβδομάδας καὶ τοὺς μῆνας ὡς καὶ τὰ ἐμβόλιμα ἢ δίσεκτα ἔτη. Ἡ μηχανὴ του θέτει εἰς κίνησιν ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ὀκτὼ νευρόσπαστα, ὅσους ἔκαστον 50 ἑκατ. τοῦ μέτρ., παριστάνοντα τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τὸν Χριστὸν, ὅλους τοὺς ἄλλους μαθητάς του εὐλογομένους, τὰς τέσσαρας τοῦ ἀνθρώπου ἡλικίας, ἕνα κωδοнокρούστην, ἀρχηγέτας τινὰς τῆς εἰδωλολατρείας, τὰς τέσσαρας τοῦ ἔτους ὥρας, τὸν ζωδιακὸν κύκλον καὶ πλείστα ἄλλα ἀλληγορικὰ πράγματα. Μετὰ θαυμαστῆς πρὸ πόντων ἀκριβείας καὶ παραστατικῆς τέχνης δεικνύονται αἱ διαφοροὶ κατὰ καιροὺς φάσεις τῆς σελήνης καὶ ἡ περιστροφικὴ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς γῆς κίνησις. Ἀλέκτωρ εἰς φυσικὸν μέγεθος κρ' ἔχει καθ' ἑκάστην ὥραν μὲ φυσικωτάτην φωνήν, τετράκις δὲ τῆς ἡμέρας αὐτόματον ὄργανον παίζει δώδεκα σκοποὺς ἐκ τῶν καλλίστων μελοδραμάτων. — Ὅ,τι ἡ ἀνατολικὴ ἡμῶν φαντασία οὐδὲ νὰ ὀνειρευθῇ τολμᾷ, ἀλλαχού πραγματοποιεῖται καὶ ἐκτίθεται εἰς πώλησιν.

Ἀγγλος τις ἔκαμε τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν τῶν χρηματικῶν ἀπωλειῶν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τοὺς μεγάλους πολέμους τοῦ 1793—1815, ἐξαρουμένων τῶν ὀλίγων μεταξὺ ἐτῶν εἰρήνης. Αἱ ἀπώλειαι αὐτὰ ἀνέρχονται εἰς 2,040 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, διὰ νὰ λάβῃ δὲ τις ἔνοιαν τοῦ μεγάλου τοῦτου ποσοῦ πρέπει νὰ φαντασθῇ αὐτὸ εἰς ὄγκους χρυσοῦ, οἵτινες ὁμοῦ ἤδειον ζυγίζει 14 χιλ. τόννων. πρὸς μετακόμισιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται 4,800 δίζυγαι ἄμαξαι. Ἄν παραδεχθῶμεν, ὅτι μία οὐγγία χρυσοῦ ἐπαρκεῖ εἰς κατασκευὴν σύρματος χιλίων ποδῶν μήκους, τότε διὰ τῶν χρηματικῶν ζημιῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ τῶν πολέμων ἐκείνων δυνάμεθα νὰ περιβάλλωμεν ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν διὰ τοιαύτης χρυσῆς ζώνης.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε ἐκπονηθέντων ἔργων ἐκ τῆς Καλλιτεχνικῆς ἐν Βερολίῳ Ἐκθέσεως ἀνέρχεται εἰς 245. Ἐκ τούτων 98 ἀνήκουσιν εἰς καλλιτέχνας αὐτοῦ τοῦ Βερολίνου, 35 τοῦ Μονάχου, 19 τοῦ Düsseldorf, 8 τῆς Βαϊμάρης, 5 τοῦ Karlsruhe, 4 τῆς Δρέσδης, 3 τοῦ Ἀμβούργου, ἂν ἐν εἰς τὰς πόλεις Βρεσλάου, Χανόου, Λειψίας, Schwerin καὶ Στουττγάρδην. Ἐκ τῶν ξένων ἐπωλήθησαν 16 Βιενναῖα, 7 ἐκ Ρώμης καὶ 5 ἐκ Βενετίας. Παρισινὰ ἐπωλήθησαν 5, πάντα ὅμως ὑπὸ ξένων καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ ἐγκατεστημένων γεγραμμένα. Ἡ Ὁλλανδία 4 μόνον ἐξέθηκεν ἔργα, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ρωσσία ἀνὰ δύο, ἐν δὲ καὶ μόνον ἡ ὠραία Ἑλβετία. Τὸ κτίριον τῆς ἐκθέσεως παρεωρφόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ἐνοικίῳ εἰς τοὺς καλλιτέχνας ἐπὶ δέκα ἔτη, μέχρι λοιπὸν τοῦ 1896 θὰ ἐκτίθενται τὰ ἀπεσταλμένα αὐτῶν ἔργα ἐπὶ δύο καθ' ἕκαστον ἔτος μῆνας πρὸς πώλησιν καὶ θέαν.

Ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ὁ κύριος De Francesco, μικρὸς ρωποπώλης, ἠνυσθήν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς τύχης καὶ ἐκέρδισε 650 χιλ. φράγκων. Ἄμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς τοσοῦτον ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς τύχης τοῦ ἀπεχαίρετσε δι' αὐτοσχεδίου λογυδρίου τὴν παλαιὰν σύντροφόν του πτωχείαν,